

ΕΙΣ ΤΟΝ ΔΙΑΔΟΧΟΝ

Όπου κι' αν πᾶς σὲ δέχονται μὲ τόσα μεγαλεῖα,
μὲ ζήτω καὶ βεγγαλικά χιλιάδες ζτὴν ἀράδα,
μὰ μ' ὄση κι' ἂν σοῦ δειχνουνε ἀγάπη καὶ φιλία,
δὲν ἔχουν νὰ σοῦ δώσουνε καμμία Μανωλάδα.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΙΑΝ

Τὶ τὸ θεὸς καὶ τὰ γυρεύεις ;
εἶσαι πάντοτ' εὐτυχῆς
κυβερνᾷς καὶ βασιλεύεις,
μᾶλλον δὲ κυριαρχεῖς
μὰ σ' αὐταῖς ταῖς τόσαις γλύκαις
ἀπ' τὸν ἔρωτα τὸ βρῆκες.

ΑΠΟΡΙΑ

Ὅλ' οἱ καυγάδες ἔπαυσαν καὶ ἤσυχάζουν ὄντως·
γὰ' πέτε μου, παρακαλῶ, ποῦ βρίσκεται ὁ Κόντος ;

Φ Ο Λ Α Ι

Τέλος πάντων οἱ ἐν Σοφίᾳ εὖρον ἡγεμόνα. Κατὰ τὰ τη-
λεγραφήματα, πᾶσαι αἱ ἄλλαι δυνάμεις, πλὴν τῆς Ρωσ-
σίας, ἀπήντησαν « πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποιήσατε »

*

Τέλος πάντων ἐτελείωσαν καὶ αἱ κρατομήσεις ἀφοῦ ἐ-
τελείωσαν δέκα καὶ ἕξ ἀνθρώπους. Τὸ περίεργον εἶνε ὅτι
ὁ ἐπίλογος ὅλου αὐτοῦ τοῦ δράματος ἦτο εἰς βάρος τοῦ
Τελώνου.

Εἰς ἔμπορος μαθῶν τοῦτο λέγεται ὅτι εἶπε :
— Δὲν τὸν ἐσχότωναν, τὸν παληάνθρωπο.

*

Κατὰ τὰς ἐκ τῶν κεντρικωτέρων ἀγορῶν εἰδήσεις, τὸ
δάνειον δὲν ἰκαλύφθη τὸ τοιοῦτον ἡμεῖς ἐθωρήσαμεν φυσι-
κώτατον ἀφοῦ ἐξεδόθη καλοκαίρι.

*

Ἡρωτῆθη ὁ κ. Κορωνιὸς ἐὰν ἀνέγνωσε ἄρτι ἐκδοθὲν
βιβλίον.

— Ὁραῖον, εἶπε, ἀλλὰ ἔχει πολλὰς μετοχὰς ἀπωλήτους.
Ἦτο φκίνεται ὑπὸ τὰς ἐντυπώσεις τῆς ἀποτυχίας τοῦ
δανείου.

*

Καὶ μίᾳ περίεργος παρατήρησις.

Ἐν Εὐρώπῃ πρῶτον ἐγένετο χρῆσις τῆς δυναμίτιδος καὶ
μετὰ ταῦτα τῆς μελανίτιδος· παρ' ἡμῶν ἡ τελευταία ἦτο
γνωστὴ ἀφ' οὗτου ἡ Ἑλλάς ἐγένετο ἀνεξάρτητος, ἐνῶ ἡ δυ-
ναμίτις μῶλις ἐχρησιμοποιήθη προχθὲς.

*

Καὶ εἰς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον ἐβγαλαν τὸν κλει-
δωνα. Τὸ ἀμίλητο νερὸ τὸ ἔφερεν ὁ κ. Βουλπιώτης.

*

Σοβαρὰ εἰδήσις.

Καθ' ἃ ἐμάθομεν ἀθηναικῶς ἀπὸ τὴν ζέστη τῆς προχθὲς
ἐλύσαζεν ὁ ἕτερος κίων . . . τῆς Ἀκαδημίας.

*

Ἠκούσθη ὁ ἐξῆς διάλογος μεταξὺ οἰκοδεσποίνης καὶ ὑ-
περβίου :

— Νὰ σοῦ 'πῶ, Μαρία, τί τὸν ἤθελες ἐκεῖνον τὸν στρα-
τιωτὴ ποῦ εἶχες μαζί σου ;

— Μ' αὐτὴ τὴν φωτιά ποῦ κάνει ἔξω καλὸν εἶνε νάχη
κανεῖς μαζί του καὶ ἕνα πυροσβέστη.

* Αστυνόμος.

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Ἔκτον.

Ἐσὸ θὰ ζῆς ἔτῃν ἐρημιὰ καὶ θάχης συντροφιά σου
τὴ μοταζιά, τὰ λούλουδα καὶ τὴ γλυκειὰ εὐμορφιά σου·
ἐγὼ ἔτῃν κόσμον θὲ τὰ ζῶ καὶ ὁμως — συλλογίσου
θάχω ἐρημιὰ χειρότερη ἀπὸ τὴν ἐδική σου.

Ἑβδομον.

Ὀλημερὶς ὄπου σταθῶ κι' ὄπου βρεθῶ γυρεύω
τὰ ὄδῳ τὴν κόρη π' ἀγαπῶ, τὴν κόρη ποῦ λατρεύω
τὴ τύχτα φεύγει ὁ ὕπνος μου ἀπὸ τὰ βλέφαρά μου
καὶ δὲν μ' ἀφίνει τὰ σὲ ὄδῳ οὔτε ἔτῃν δειρά μου.

Ὀγδοον.

Τὶ κλαῖς, καρδιὰ θεότρελλη, καρδιὰ ξεμωραμένη ;
ἡ κόρη ἐκεῖνη π' ἀγαπᾷς μέσα σου πάντα μένει.

Ἐνατον.

Φόσ', ἀγεράκι δροσερό, μὲ τὰ γοργὰ φτερά σου,
πάρ' ἀπὸ τ' ἀνθη μυρωδιὰς καὶ ἔτῃν μαλλιά της στάσου
κι' ἂν τὴν ἰδῆς νὰ κάθεται βαθεῖα συλλογισμένη
ἔπες της πως κλαίω καὶ ποτῶ κ' ἐλπίδα δὲν μοῦ μένει,
ὁμως ἂν ὄδῃς πῶς ἔχασε τὰ τόσα ὄνειρά της
φίλησε τὰ μαλλιά της καὶ φύγε ἀπὸ κοντά της.

Δέκατον.

Ἐνῶ εἶσὸ ἔτῃν ἐρημιὰ σκορπίζεις τὴ χαρά σου
καὶ συλλογιέσαι τ' ἀνθη σου καὶ τὰ ἐργόχειρά σου,
ἐγὼ ἔτῃν κάτασπρο χαρτὶ τοὺς στίχους μου ἀραδιάζω
καὶ σ' ἐνθυμοῦμαι, ἀγάπη μου, καὶ κρυφαστε

ΒΙΒΛΙΑ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΝ ΑΙΓΥΠΤῳ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΚΗΣ
ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ. — Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, τύποις Ὀμοιοίας. — 1887.

Ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τοῦ Κανονισμοῦ τούτου, συγκεκριμένου ἐξ ἄρθρων
40, πείθεται τις περὶ τοῦ πρακτικοῦ καὶ φιλανθρώπου ἅμα σκοποῦ, ὃν ἐπι-
διώκει ἡ ἐν Αἰγύπτῳ κεφαλληνιακὴ ἀδελφότης. Διότι σκοπὸς αὐτῆς εὐ-
γενῶς καὶ ἑλληνοπρεπῶς τῶ ὄντι ἀναγράφεται: α' ἡ σύστασις αὐτοσυντη-
ρήτου εκπαιδευτικοῦ ἰδρύματος πρακτικῶν σπουδῶν ἐν τῇ νήσῳ Κεφαλλη-
νία· β' ἡ συνδρομὴ καὶ περιθαλψὶς τῶν ἀπόρων ἐν Αἰγύπτῳ κεφαλλήνων·
καὶ γ' ἡ ἠθικὴ ὑποστήριξις τῶν κεφαλληνιακῶν συμφερόντων ἐν Αἰγύπτῳ.
Ὅταν λάβωμεν ὑπ' ὄψει, ὅτι ἡ ἐκ Κεφαλληνίας ἐκδημία εἶνε συνεχῆς καὶ
ὅτι τὸ τέταρτον περίπου τοῦ ὅλου πληθυσμοῦ τῆς νήσου εὐρίσκεται κατε-
σπαρμένον εἰς διάφορα τῆς οἰκουμένης καὶ ἰδίως τῆς ἀνατολικῆς Εὐρώπης
μέρη, ἐννοοῦμεν πόσον οὐσιώδης εἶνε καὶ διὰ τὴν Κεφαλληνίαν καὶ διὰ τὸ
ἔθνος, νὰ ἀρχανθῶσιν οἱ πληθυσμοὶ οὗτοι εἰς ἀληθεῖς κοινότητες. Διὰ
τοῦ τρόπου τούτου τηροῦνται ἀσφαλτέστερον εἰ μετὰ τῆς μερικῆς καὶ τῆς γε-
νικῆς πατρίδος δεσμοί, ἀναπτύσσεται μετὰ τῶν μελῶν τῶν κοινότητων
τὸ αἶσθημα τῆς εὐγενοῦς ἐθνικῆς καὶ ἀτομικῆς φιλοτιμίας, προφυλάσσονται
οἱ ἀσθενέστεροι καὶ ἀτυχέστεροι ἀπὸ πτώσεων, εὐκολύνεται ἡ προαγωγή
ἐκάστου καὶ πρὸ πάντων ἡ ἑλληνικὴ ἀνατροφή τῶν μικρῶν παιδῶν, ἀτινα
συχνάκις γίνονται τὰ θύματα τῆς ἀμαθείας καὶ τῆς δυστυχίας τῶν γονέων.
Ἐπὶ πλέον ἡ σύστασις ἰδρύματος πρακτικῶν σπουδῶν ἐν Κεφαλληνίᾳ θέ-
λει συντελέσει εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ νοσημονεστάτου καὶ δραστηριωτάτου
ἐκείνου λαοῦ. Τοιαῦτα ἡμεῖς διέγνωμεν τὰ βέβαια ἀποτελέσματα τῆς ἐν
Αἰγύπτῳ κοινότητος, εἰς μίμησιν τῆς ὁποίας προτρέπομεν καὶ ἄλλας εἴτε
κεφαλληνιακὰς εἴτε ἐξ ἄλλων τῆς Ἑλλάδος μερῶν κοινότητας, ἐγκατε-
στημένας εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Ἡ εὐπορία καὶ ἡ νοσημοσύνη διακρίνουσιν ἀπαν-
ταχοῦ τὰς κεφαλληνιακὰς κοινότητες. Διὸ ἐσμέν βέβαιοι περὶ τῆς ἐπιτυ-
χίας τῆς ἐν Αἰγύπτῳ ἀδελφότητος τῶν κεφαλλήνων, καὶ πιστεύομεν, ὅτι
τὸ παράδειγμα αὐτῆς δὲν θίλει μείνει ἀκαρπῶν.